Halász László

A kíváncsiságról – kíváncsian

FEUILLETON - LXIII. évfolyam, 7. szám, 2019. február 15.

Nem kíváncsiskodom, pusztán kíváncsi vagyok.

A kíváncsiskodás az érdeklődés és megismerés torzulása. Tolakodó módon üti az orrát mások magánügyeibe. Mindabba, amit úgy ítélnek meg – mindaddig ők az illetékesek, amíg nem ártanak vele –, hogy csak rájuk tartozik. Empatikus segítőkészséget, szolidaritást vajmi nehéz felfedezni a nem kimondottan jóindulatú, gátlástalan (a célba vett személy háta mögötti) kibeszélés során. Hogy a kibeszélőnek és egy vagy több hallgatójának jólesik; alkalmi közösség melegében feszültségeiket legalábbis átmenetileg csökkentik; nyelvüket, vagyis kommunikációs készségüket köszörülik, ki vitatná. Csak éppen az a kérdés, hogy milyen áron? Egyetértek Pascallal: „Ha mindenki tudná, mit beszélnek róla embertársai, nem lenne négy barát se a világon.”